

РЕШЕНИЕ

№ 3000

гр. Бургас, 30.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, XI ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на шести юли през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: КАЛИН СТ. КУНЧЕВ

при участието на секретаря ЗИНАИДА Г. МОНЕВА
като разглежда докладваното от КАЛИН СТ. КУНЧЕВ Гражданско дело № 20222120102037 по описа за 2022 година

Искове по чл.422, ал.1 от ГПК, вр. с чл.211, чл.203, ал.2, пр.1 от КТ, чл.45, ал.1 и чл.86, ал.1 от ЗЗД, предявени от “Интертранс Логистикс“ ЕООД против Й. И. М..

Ищецът твърди, че е подал заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл.410 от ГПК против ответника, въз основа на което е било образувано ч. гр. д. № 357/ 2022г. на РС Бургас. По него е била издадена такава за сумата от 4 296.88 лв., представ-ляваща обезщетение за умишлено причинени щети на дружеството чрез увреждане на поверения на М. товарен автомобил DAF, рег.№ *, на основание Трудов договор № 144/16.04.2021г., в това число – 1 971 лв. за отстраняване на повреда на ско-ростната кутия по фактура № *****/25.08.2021г. и 2 325.88 лв. за повреда на из-пусквателната система за изгорели газове и допълнителна система за обработка на из-ходящите газове “AdBlue” по фактура № */25.08.2021г., ведно със законната лихва от 21.01.2022г. до окончателното плащане; сумата 107.43 лв. – мораторна лихва за периода от 20.10.2021г. до 17.01.2022г., както и за деловодните разноски: 88.09 лв. за ДТ и 450 лв. – адвокатско възнаграждение. Твърди също, че след като е получил препис от заповедта, ответникът е подал възражение по чл.414 от ГПК. Излага и съображения, че водачът не е уведомил главния механик или управителя на дружеството-работодател за да получи допълнителни указания, във връзка със съобщението на таблото на авто-мобила, поради което следва да се реализира пълната му имуществена отговорност. Ис-ка от Съда да постанови решение, с което да се признае за установено по отношение на М., че същият му дължи тези суми. Претендира разноски.

Ответникът оспорва така предявените искове. Излага съображения, че не е увре-дил

повереното му имущество, още повече умишлено, поради което не са налице предпоставките за реализиране на пълна имуществена отговорност. Евентуално, направил е възражение за прихващане с дължими му от работодателя суми, както следва: 500 лв. – неизплатена част от трудовото възнаграждение за месец юли 2021г., 150 лв. – обезщетение за пет дни неизползван платен годишен отпуск за 2021г., и 650 лв. – обезщетение за неспазен срок на предизвестие при прекратяване на трудовото правоотношение от страна на дружеството. Иска претенциите да се отхвърлят. Претендира разноски.

Съдът, след като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, намира следното:

Не се спори между страните, а и от представените по делото писмени доказателства се установява, че ответникът е работил по трудово правоотношение при ищеца, на длъжност ”шофьор товарен автомобил над 12 т.” – по силата на Трудов договор № 144/ 16.04.2021г. Отражено в него е, че М. няма трудов стаж на подобна позиция. Уговорено е основно трудово възнаграждение в размер на 650 лв. месечно.

От показанията на свидетеля Д.А. – * в “Интертранс Логистикс“ ЕООД, се установява, че след постъпването си на работа в дружеството, ответникът е направил няколко курса като втори водач на товарен автомобил, с цел – обучение, а в началото на месец юли 2021г. му е бил поверен процесният – DAF, с рег.№ *, за пътуване до Италия. На 19.07.2021г. М. се е върнал и е предал камиона в базата на работодателя, находяща се в *. Установено е било наличието на повреда в изпусквателната му система за изгорели газове и допълнителната система за обработка на изходящите газове “AdBlue”, и след извършването на обстоен преглед и диагностика на автомобила от свидетеля, който е констатирал, че същата не може да бъде отстранена, дружеството е заменило целия блок с нов, закупен за 2 325.88 лв. – по фактура № */25.08.2021г. От показанията на А. се установява и че увреждането е настъпило поради липсата на течност – урея, в резервоара на модула, която е следвало да бъде заредена от ответника, с оглед и на светлинните индикации за това на контролното табло на машината. Според свидетеля, замяната на скоростната кутия на автомобила, на стойност 1 971 лв. – по фактура № */25.08.2021г., е регулярна – предвид изминатите километри, а не се дължи на повреда, причинена по вина на М..

По делото са представени и изготвени от свидетеля А. протокол за техническа изправност и доклад, съдържащи съответните констатации.

Междувременно, на 21.07.2021г., работодателят е издал заповед за прекратяване на трудовото правоотношение между страните, на основание чл.325, ал.1, т.1 от КТ, по взаимно съгласие, която е била изпратена на ответника по куриер, но не е била получена, респективно и подписана от него.

При така установеното от фактическа страна, Съдът намира следното от правна:

Съгласно чл.203, ал. 2, пр.1 от КТ, отговорността на работника или служителя се определя от гражданския закон при умишлено причинена вреда на работодателя при или по повод изпълнението на трудовите задължения.

За да бъде уважен искът и да се ангажира пълната имуществена отговорност на работника /служителя, е необходимо да се установят всички елементи от фактическия състав на деликта, а именно: наличието на противоправно деяние, което да е извършено от ответника, да е причинен вредоносен резултат и да е налице причинна връзка между деянието и вредата.

Следва да се установят и специфичните елементи от фактическия състав на горната разпоредба, а именно: деянието да е осъществено при или по повод на възложена-та работа и работникът/служителят да е действал виновно – само при условията на уми-съл, тъй като при небрежна форма на вина отговорността му може да бъде само ограни-чена – чл.203, ал.1 от КТ, и съответно би могла да бъде реализирана по реда на чл.210 от КТ.

В тежест на работодателя е да установи наличието на всички предпоставки за реализиране на отговорността по чл.203, ал.2, пр.1 от КТ, включително и на умисъла.

По делото безспорно се установява, че ответникът изобщо не е зареждал урея по време на целия курс – до Италия и обратно, което обстоятелство той изрично признава, но твърди, че според светлинните индикатори на контролното табло при връщането на автомобила в базата на работодателя такава е била налична до ниво 1/3 от резервоара.

Безспорно се установява и че в резултат на бездействието на М., който не е заредил течност в резервоара, процесният “AdBlue” модул е бил увреден и това е нало-жило замяната му, т. е. наличие на вреда за работодателя в размер на 2 325.88 лв. – су-мата, заплатена по фактура № */25.08.2021г.

При негова доказателствена тежест обаче, ищцовото дружество не е доказало на-личието и на умисъл у ответника за причиняването на вредоносния резултат по смисъла на чл.11, ал.2 от НК, а именно – да е целял или допускал настъпването му. Напротив, от събраните по делото доказателства безспорно се установява, че същият не е имал про-фесионален опит като водач на подобен автомобил, което е наложило да бъде обучаван, а това, във връзка и с твърденията му, че индикаторът за уреята не е показвал липса на такава в резервоара, води до направата на извод, че в случая или изобщо няма противо-правно поведение на М. или вредата е била причинена от него по небрежност /не-предпазливост/ – основание за реализиране на имуществената му отговорност /ограни-чена/ по реда на чл.210 от КТ.

Не са налице предпоставки за ангажиране на имуществената отговорност на от-ветника и за стойността на заменената скоростна кутия на товарния автомобил.

Предявените установителни иски за главницата са неоснователни и като таки-ва следва да се отхвърлят изцяло.

Като неоснователни следва да се отхвърлят и акцесорните иски за мораторната и законната лихви.

На ответника следва да бъдат присъдени направените по делото разноски – 540 лв. за платено адвокатско възнаграждение.

По изложените съображения, Съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените от “Интертранс Логистикс“ ЕООД, с ЕИК: *, седалище и адрес на управление: *, искове за установяване по отношение на Й. И. М., с ЕГН: *****, *, че същият дължи сумата от общо 4 296.88 лв., представляваща обезщетение за умишлено причинени на работодателя щети – чрез увреждане на поверения му товарен автомобил DAF, рег.№ *, на основание Трудов договор № 144/16.04.2021г., в това число – 1 971 лв. за отстраняване на повреда на скоростната кутия по фактура № */25.08.2021г. и 2 325.88 лв. за повреда на изпусквател-ната система за изгорели газове и допълнителната система за обработка на изходящите газове “AdBlue” по фактура № */25.08.2021г., ведно със законната лихва счи-тано от 21.01.2022г. до окончателното плащане, както и сумата 107.43 лв. – мораторна лихва за периода от 20.10.2021г. до 17.01.2022г., за които е издадена Заповед за изпълнение по чл.410 от ГПК по ч. гр. дело № 357/2022г. на РС Бургас, като неоснователни.

ОСЪЖДА “Интертранс Логистикс“ ЕООД да заплати на Й. И. Мере-тов сумата **540 лв.** – разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване пред ОС Бургас в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Бургас: _____